

Alba Iulia

Adriana TEODORESCU

Toamna se spun la Alba Iulia povești

Toamna se numără festivalurile. Festivaluri (inter)naționale cu noimă, scop, public-țintă, ținută, cu premii sau fără toate acestea. Și în fiecare an apar altele, suprapunându-se cu cele deja existente, anunțate cu surle și trâmbițe ca fiind „cele mai”. În funcție de prietenii, afinități, interese și geografie se constituie baza oricărui festival: spectacolele invitate. Pe care nu-i niciun bai dacă le ratezi la festivalul X, pentru că le poți vedea (aproape în totalitate) la festivalul Y.

La Alba Iulia, în fiecare toamnă de trei ani încoace, se spun „povești pentru copii și oameni mari”. Se spun *tot felul* de povești: de la *Albă ca Zăpada* (Teatrul „Puck” din Cluj Napoca și Teatrul pentru copii și tineret, Constanța), *Dumbrava minunată* (Teatrul Municipal „Bacovia”, Bacău – Secția de animație), *Coppelia* (Teatrul „Gulliver”, Galați), *Trei prințese fermecate* (Teatrul „Prichindel”, Alba Iulia), *Cenușăreasa* (Teatrul „Gong”, Sibiu) și *Pinocchio* (Teatrul „Colibri”, Craiova), până la *Hamlet* și *Cerere în căsătorie* (Teatrul „Radu Stanca”, Sibiu), *Don Quijote* (Fundatia Art Production cu sprijinul Teatrului Național București), *Geniul crimei* (Teatru 74, Târgu Mureș), *Taxi Vinil* și *Zurinka* (Teatrul „Ariel”, Târgu Mureș), și *Requiem* (Teatrul Municipal „Bacovia”, Bacău). Se spun *toate felurile* de povești: clasice, (post)moderne, dansate, cântate... Pentru toți și pentru toate gusturile. De aceea sălile au fost arhipline la fiecare reprezentație.

Ediția de anul acesta a Festivalului „**Povești pentru Copii și Oameni mari**” a fost guvernată de „Provocări”.

O provocare a fost acest festival pentru Alba Iulia, un oraș care are (deocamdată) o singură instituție teatrală profesionistă – Teatrul de Păpuși „Prichindel”. Potențialul cultural și dorința locuitorilor de a se mândri cu o astfel de manifestare au fost însă valorificate și respectate de către organizatori. Ioana Vieru, directorul teatrului și director general al Festivalului, împreună cu Oana Leahu, director artistic al „Poveștilor”, au reușit (și) anul acesta o performanță demnă de toată admirația: au oferit iubitorilor de teatru din Alba Iulia cinci zile de maraton teatral de bună calitate.

Dimineața, sute de prichindei urmăreau cele două spectacole dedicate lor, iar seara era rezervată „poveștilor pentru oameni mari”. Atmosfera de sărbătoare era simțită până și în atitudinea spectatorilor, care veneau îmbrăcați „ca la teatru”. Biletele se epuizaseră înainte de începerea festivalului. (Am aflat cu uimire și multă admirație că la Alba Iulia oficialitățile și oamenii grei ai zonei își rezervă locurile, pe care și le cumpără, lucru care în puține orașe din țară se întâmplă.) Seara târziu, aproape de sfârșitul zilei, toți „festivaliștii” se adunau într-un loc, unde poveștile văzute sau imaginate erau spuse oricui ar fi vrut să le asculte. Acest loc este fosta pulberărie a cetății, care era deja familiară celor ce au participat la edițiile anterioare ale „Poveștilor”, acum devenită „Pub 13”, un babilon cu steagurile tuturor țărilor atârinate pe pereții de cărămidă, „de atunci”.

Reușita unui festival nu constă numai în calitatea spectacolelor sale (și aceasta discutabilă de fiecare dată), ci și de modul în care este organizat timpul trupelor și al

Eustațiu GREGORIAN și Maria (Mimi) MIERLUȚ

Foto Adriana Teodorescu

Doi prieteni

În mall, performance-ul studenților din Târgu Mureș

invitațiilor, de manifestările adiacente și complementare. Astfel, pasionații de teatru au avut posibilitatea să participe la atelierile suținute de scenografele Dobre Kothay Judit („Teatrul – adeviz interuman”) și Mariana Pachis („Personaje – costume – povești”), de regizorul Radu Nica („De ce mai mergem astăzi la teatru?”), de profesorii Miruna Runcan și C.C. Buricea-Mlinarcic („Dramaturgia cotidianului – X Days”). Toate acestea au avut loc în licee din Alba Iulia. Teatrul trebuie descompus, pentru a fi apoi recompus de către copiii și tinerii ce mâine vor fi în sălile de spectacol sau pe scene. Pentru că este o nevoie acută de educație teatrală, care nu se face numai urmărind spectacole, copiii și adolescenții au fost provocați la dueluri imaginare cu spațiul teatral, cu materialele reciclabile, cu (pre)concepțiile generațiilor „expirate”, cu ritmul și acordurile muzicale. Invitați speciali pentru a susține ateliere de lucru, trupa de flamenco „Cie Flamenco Vivo” din Spania i-a învățat pe doritori (elevi, actori, „civili”) primele acorduri flamenco la chitară (Luis Valero și Jose-Luis Dominguez) și primii pași de dans (Julian Vicente – El Kuky și Melinda Sala), uimindu-ne cu pasiunea, măiestria și talentul lor în spectacolul *A flor del piel*.

O altă provocare a Festivalului „Povești pentru Copii și Oameni mari” a fost spectacolul *Nos limites*, un spectacol de teatru-dans, prezentat de o trupă din Franța, „Alexandra N. Posse Assoc Compagnie”. Trupurile celor șase dansatori au depășit limitele „prea omencscului” în povestea lor despre relațiile din cartier: dragoste, viață, moarte.

Foto Adriana Teodorescu

Se intră la spectacol!

Clasicul ne-a provocat la tentativa de reconstituire a unei forme de teatru ce pare a nu mai avea niciun secret: *commedia dell'arte*. Un spectacol demonstrativ, spumos, jucat cu vervă și acuratețe de membrii companiei „Cie viva la commedia” din Franța.

Nici cărțile nu au lipsit din programul dens al „poveștilor”: dacă regizorul Cristian Pepino și-a prezentat metoda sa de lucru în volumul *Regia spectacolului de animație*, Sorin Crișan, erudit teatrolog, a lansat o carte bazată pe documentarea interdisciplinară intitulată *Teatru și cunoaștere*. Poetul Laurențiu Blaga a adus cu sine *Singurul Dumnezeu disponibil*, un recent volum de versuri.

Concertele susținute de A.G. Weinberger și Ada Milea (în compania Dorinei Chiriac și a lui Radu Bânzaru în celebrul *Apolodor*) au completat seria poveștilor „nocturne” propuse de organizatori.

Și, ca informațiile să fie cât mai complete pentru spectatori și participanți, organizatorii au reușit să formeze o echipă redacțională care a editat un cotidian al Festivalului și zilnice conferințe de presă „asezonate” cu o cafea tănuită...

Deși creat ca un festival destinat comunității locale, cu fiecare an „Poveștile pentru copii și oameni mari” devin un reper cultural pentru mișcarea teatrală autumnală. Echipa condusă de Ioana Vieru și Oana Leahu a funcționat aproape impecabil. Dar perfecționiste și ambițioase cum sunt amândouă, cu certitudine că în volumul IV al „Poveștilor...”, din 2009, vor dori să se autodepășească, ceea ce este de așteptat și de admirat.